

SZENTSÉGBEN ÉS MEGIGAZULTSÁGBAN

2015. július 26.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

A „Veszek a szent vérből” című ima közös megvallásával kezdődött az istentisztelet. A drága Úr Jézus nevében elvégeztük, a köteles részünk volt, hogy ezt megtegyük. Az Úr *Igéje uralkodik* felettünk mostantól, mert az a szívünkben és a szánkban volt. Az angyalok kimentek, és helyzeteket fognak helyreállítani, helyzeteket fognak megsemmisíteni, amik ellenünk készültek volna. Gonosz tervek fognak megsemmisülni az életünk felett, a Jézus nevében.

Az ellenség nyíltan fog *megszégyenülni*. Minden gonosz terve idő előtt felfedetik, és megszégyenül. Annyi dolgunk maradt, hogy az ördögöt jól *kinevessük* akkor is, ha nincs kedved, az ördögnek ez jár. Nevetjük az ellenségeinket, meg van írva, és az Úr is neveti őket a trónjáról. Mert vele [az ördöggel] nem sokat időzünk, de ennyit azért megérdemel.

A másik nagyon fontos részünk, dolgunk, hogy elkezdjük *magasztalni* az Urat. Az Igéjét meghalljuk és megcselekedjük. A szent vér felmagasztaltatik az életünkben. Ha nem látod még, amiért imádkoztál, el ne felejtsd, hogy *magasztald az Urat* a helyzet felett. Az Úr lebegjen mindig a szemed előtt, mert Ő cselekszik. Isten láthatatlanul mindig ott áll és mindig cselekszik.

Megvannak az *Ő tervei* az életünkre. Nem biztos, hogy közli velünk az egésztest az elején, hogy hogyan akarja azt a helyzetet felépíteni, helyrehozni, megoldani, kijavítani. *Nem* biztos, hogy az *egésztest látod* az elején. De attól még *munkálkodik* rajta, attól még rajta van az Úr. S ha Ő rajta van, akkor neked nem kell testből sokat tenni, hanem szellemből kell Őt dicsérni.

Ha engedelmesen meghallod, cselekedd meg! A *szent vért magasztald!* A szent vér örök, ami kiontatott érted. Ezt minden nap tedd meg, ha akarsz áttöréseket. Vannak, akik nagyon nehéz, szorult helyzetben vannak. Szoktam mondani, *naponta imádkozd* a szent vért, ha kell, többször is! Ha van rá odaszánt szíved, időd, reggel, este is, ha lehet *háromszor is* egy nap.

Tessék odaszánni magad, hogy a szent vér munkálkodik az életed felett, és csak dicsérd Őt! Dicsérd Őt. Meg fog változni, meg fog mozdulni az a helyzet, a Jézus nevében. Ha a *fiataljainkat* erre megtanítanánk, ha befognánk őket az Ige megvallására, akkor sokkal kevesebb helyzeteken kellene keresztül menniük.

Én is befogtam a családomat, annak minden tagja imádkozza a szent vért. Nem telik el hét, hogy össze ne jönnénk, és el ne mondanánk. Mindig feletted kell lennie, megszólalnia, a Jézus nevében. Áldjuk Őt ezért, nagyon szeretjük az Urat, hogy megismerhettük az oltalmát az életünk felett.

Akármilyen hőség volt, tegnap elmentünk Sándorfalvára. Azt is beszéltük, hogy az aratást mindig a legnagyobb hőségben végzi az ember. Mi is így voltunk tegnap, legnagyobb hőségben ment az aratás. Sándorfalva több szempontból emlékezetes marad, a sok csoda mellett,

ami történt, még egy emlékezetes pontja lesz, szaunában prédikálhattunk. Curgott rólunk a víz, a veríték és az izzadság, a bőrünk és ruhánk egybetapadva, csuromvizesek voltunk.

Az Isten dicsőségében állva szolgáltuk az Urat. Új gyülekezet plántálódott el, régiek jöttek, újak jöttek, hatalmas csodák voltak. Az egyik, amit mindenképpen elétek kell tární, mert nagyon sokatoknak felemelő lesz hallgatni, az a következő történet.

Egy dialízises nagymamát hozott a lánya sírva a sorba. Gyógyulásra volt szüksége a néninek, mind a két karja agyonszurkálva. Fájdalmas volt a karja, a veséje fájt, egész teste, alig tudott mozogni ez a néni. Az Úr kenete, ahogy megérintette őt, és a közös hit... Kiváló segítőgárdát adott az Isten nekem, egy csapatmunkát végeztek. Az Ő neve magasztaltatik.

A néni elmondta a bizonyosságát. Minden *fájdalma eltávozott*, tudott mozogni, dicsérte az Urat, a lánya könnyek között mondta el a gyógyulást. A Jézus neve felmagasztaltatott! Ez egy csoda volt a sok közül, ami tegnap történt. Egy kislánynak a szeme világa, a látása jött vissza. Még volt neki valami, amiből bizonyosságot tett, de most pontosan nem emlékszem, de főt lesznek a neten a bizonyságok.

Jó az Úr! Mert az Ő kegyelme örökkévaló, és nem feledkezik el az övéiről, és megcselekszi azt, ahogy írva van. Gyönyörködtünk tegnap az Úrban. Lehetőség nyílik az Evangélium hirdetésében részt venni a következő hetekben is. Augusztus 1-jén pásztor- és imakonferencia, augusztus 20-án pásztorikonferencia.

Sok új gyülekezetet szeretnénk. A mányi gyülekezet-kezdés múlt vasárnap olyan dicsőséges volt, hogy ott egyik gyülekezet fogja nyitni a másikat. Híre megy az Evangéliumnak, mert hatalmas csodákat cselekedett az Úr.

Egy fiatal lány 10 éve nem tudott kettőnél többet lépni, és meg kellett állnia. 10 éve volt ez a gondja. Minden betegség Jézus nevére engedelmeskedik! Ez a lány ott a helyszínen tudta, hogy az Úr felszabadította a lábait. Felemelte a lábait, járt maga. Dicsőséget adott Istennek, fölemelte a kezeit, jött-ment, és beteljesedett Szent Szellemmel.

Debrecenből voltak ők ott Mátyban, most először életükben. Ezt adjátok össze, ez az Úr munkája! Ahogy szólítjuk északról, délről, nyugatról, keletről az elveszetteket, az Úr angyalai, amit elvégeznek, azt az ember el sem tudja képzelni! Először azt hittem, rosszul hallom, hogy honnan jöttek?! Ez Budapesttől is nagy távolság, és még utána menni kell.

Ismerősök ismerőse mondta nekik, hogy ide jöjjenek el, itt meggyógyulhatnak. Az a hit, amivel eljöttek, az a hit ezt megcselekedte. Augusztusban lesz az esküvőjük. Fiatal pár. Az Úr-nak szorgoskodván, mostantól buzgók lesznek az Úr dolgában. Nagy bizonyságok ezek, hatalmasak. Ugyanúgy minden evangélista is hozhatná az ő csodáit, és kérem is, hogy tegyék.

Az evangélisták nagyon szorgalmasak, és kint vannak az országban, nagyon sok helyen szolgálnak. A bizonyságokat hozzátok be, az Örömhíradó szerkesztéséhez kérem. Legyenek ezek a nagy csodák megörökítve egy fényképpel, röviden megírva, kerüljenek be az újságba.

Várom az evangélistáktól a jó jelentéseket, a tolokocsisok, a vakok, a csonka-bonkák épülését. Ki tudnánk adni havonta ezt az újságot, ha szorgalmasabban dokumentálnánk ezeket a gyógyulásokat. Legyünk ebben egy kicsit szorgalmasabbak!

A fiatalok tábora nagyon jól sikerült, haza se akarnak jönni, azt gondolhatjátok. Ezt a legmelegebb hetet nézte ki nekik az Úr, ebben nem tévedtek, a legjobb idő Balatonra menni ez a hét volt. Nagyon jó összekovácsolta őket az Úr-nak a kegyelme, és az Ő a csodálatos

jobbja velük volt végig. Mindenféle történetek, bizonyságok lesznek, barátságok kötődnek ilyenkor. A szülők kicserélődve kapják meg a gyermekeiket. Ezek a táborok mindig nagyon jól sikerülnek.

A drága Úr Jézus kegyelméből a szentség és megigazultság lesz a mai tanításunk témája, hogy szentségben és megigazultságban szolgálhassuk Őt. A Lukács evangélium gyönyörű próféciájával kezdjük. Az egy hosszú történet.

A Lukács evangélium első fejezete Heródesnek, Júdea királyának az idejéből való történet, amikor is Zakariás, a pap, és felesége Erzsébet dolgait mondja el. Nekik nem született gyermekük egész életük során, mert Erzsébet meddő volt.

Zakariás hűséggel szolgálta Istent, és mind a ketten igaz életet éltek Isten előtt, így írja az Ige. Míg egy napon Zakariásra került a sor, hogy bemenjen a templomba az illatáldozat szolgálatát ellátni. Amikor bement a templomba Zakariás, az történt, hogy miközben szolgálatát végezte, egy angyal jelent meg neki. Nem is akármelyik angyal jött hozzá, Gábiel angyal jött egy üzenettel, Isten trónterméből.

Nehogy azt képzeljük, hogy mikor mi elkezdünk az Úrnak szolgálni, mint ahogy most tettük, egy gyönyörű órában szolgáltuk, dicsértük Őt, magasztaltuk Őt. Ez a papi szolgálatunk. Az újszövetségi papi szolgálatunk. Nehogy azt gondoljátok, hogy az angyalok nem indulnak munkába. Hatalmas angyali sürgés-forgás van ilyenkor. Az Atya küldi őket feladatokkal.

Ugyanez történt ott Zakariás esetében is. Míg Zakariás szolgált, megjelent neki az angyal. Míg az illatáldozatot szolgálta az Úr felé, jött az angyal egy üzenettel. Első szava, hogy „ne félj Zakariás”! Zakariás nagyon megilletődött. Üzenetet hozott az angyal. Isten trónjáról jó hírek jönnek, amikor az angyalok azt hozzák.

„Ne félj, mert fiad születik, és nagy lesz az Úr előtt, és hatalmas dolgokat fog cselekedni. Az Úr hatalmas szolgája lesz. Készíti majd az Úrnak az útját. Szül neked fiat Erzsébet.” Zakariás értetlenkedett, és kérdezte, hogyan lesz az nekem, mind a ketten idősek vagyunk már, és eddig is meddő volt a feleségem.

Az angyal látta, hogy nem lesz jó, ha Zakariás tovább értetlenkedik. Egy ítélet jött ki a szájából: elnémuless Zakariás, amíg ez meg nem lesz, hogy ne tudj Isten akarata ellen szólni! Ez így lesz meg, ahogy én hoztam a tróntól ezt az üzenetet. Ezt nem ronthatod el. Akkor nyílik meg a szád, amikor ez a gyermek a kezében lesz. Ez így is lett.

Zakariás kijött a templomból, miután elvégezte a szolgálatát, de néma volt. A nép kint várta, hogy a pap kijön a szolgálatáról, de nem jött ki szó a szájából. A nép éleslátása felfogta, hogy angyali látogatás lehetett odabent. Mert látták, hogy nem tud szólni. Látták, hogy történt valami. Zakariás elvégezvén a szolgálatát, hazament.

Valóban Isten megáldotta őket, és Erzsébet vénségére áldott állapotba került Isten szava szerint, aztán kilenc hónapra megszületett az ígért gyermek. Ő volt keresztelő szent János. Keresztelő szent János volt a legnagyobb a próféták között – mondja Jézus –, akit asszony szült.

De nagyobb egy tiközületek itt az újszövetségben – ezt most a Szent Szellem becsúsztatta. Nem terveztem szólni erről. Ő, keresztelő szent János volt a legnagyobb próféta az újszövetségben. De tudjátok, hogy hol a helyetek szellemben? *Ti nagyobbak* vagytok! A legkisebb is nagyobb önála. *Hatalmas helyen* vagyunk szellemben!

Ez a drága kis gyermek, amikor megszületik, és eljön a nap, hogy bemutassák a törvény előtt a templomban, kérdezik a nevét, hogy mi lesz a neve? Várták, hogy talán majd Zakariásnak nevezik, de mondja az anyja, hogy János lesz a neve. Odafordulnak ijedtséggel az apjához, hogy te miként akarsz, hogyan hívják a gyermeket?

Leírta a nevét, János lesz a neve, úgy ahogy az angyal meghagyta. Ebben a pillanatban, amikor az engedelmisséget lefektette papírra, megoldódott a nyelve. Újra tudott beszélni, és egy csodálatos prófécia szót. Kilenc hónapi némaság alatt volt ideje meditálni az Úrral. Szent Szellemmel beteljesedik, és itt a 67. versről olvasom.

LUKÁCS 1,67–75. 77–78.

67. És Zakariás, az ő atyja, beteljesedik Szent Szellemmel, és prófétája mondván:

A Szent Szellem által valami hatalmas prófécia szót. Egyik kedvenc részem a Bibliában. Egy hosszú prófétalást szót, egészen a fejezet végéig a hatalmas megváltásunkról, amit az Úr készít majd. Ennek a szépsége, és amennyi kincs itt el van rejtve... És itt Zakariás még újjászületve sem volt, hiszen Jézusunk még nem született meg.

De az üzenet, ami benne van ebben a prófétálásban, ez gazdagítja a keresztény világot. Egy gyönyörű kijelentéssor. Fel fogom nektek olvasni, hogy gyönyörködhessünk benne együtt, hogy mi az, amit a Szent Szellem közölt abban a pillanatban, amikor keresztelő Jánost nyolcadnapon megszentelték a templomban, és körülmetélték.

68. Áldott az Úr, Izrael Istene, hogy meglátogatta és megváltotta az Ő népét,

Nem felejtkezett el az Úr az Ő népéről.

69. És felemelte az üdvösségnek szarvát nekünk az Ő gyermekének, Dávidnak házában,

70. Amint szólott az Ő szent prófétáinak szája által, akik eleitől fogva voltak.

71. Hogy a mi ellenségeinktől megszabadít, és mindazoknak kezéből, akik minket gyűlölnék;

Az ellenségeinktől való félelem nem az Úr szíve szerint való dolog. Kereszténynek *nem szabad félnie* és rettegnie a holnaptól, és az ellenségektől. Ez az egyik szándéka a megváltásnak, hogy a mi *ellenségeinktől megszabadít* minket, és mindazoknak kezéből, akik minket gyűlölnék. A gyűlölőink kezéből szabadít meg ez a *megváltás* minket.

A gyűlölőinket *megáldjuk*, és az Úr pedig *megszabadít* minket. Megáldjuk a gyűlölőinket, és az Úr pedig megszabadít minket. Ez egy csodálatos dolog. Az ember nem kíván mást, csak áldja az ellenségeit. Ő pedig elvégzi. Megszabadít minket mindazoknak a kezéből, akik gyűlölnék. Kiszabadít minket az ellenségeink kezéből. Prófétások ezek.

72. Hogy irgalmasságot cselekedjék a mi atyáinkkal, és megemlékezzék az Ő szent szövetségéről,

Az Úr az irgalmával látogatta meg az Ő népét. Egy szövetségre hivatkozik a prófécia. Az esküvésről. Ezt az esküvést Isten tette.

73. Az esküvésről, amellyel megesküdött Ábrahámnak, a mi atyánknak, hogy Ő megadja nekünk,

Ugye, mi Ábrahám magva vagyunk, és Isten esküt tett Ábrahámnak. Ennek a szövetségnek, ennek az örökségnek a részesei vagyunk. Nézzük, mit tartalmaz ez:

LUKÁCS 1,67–75. 77–78.

74. Hogy megszabadulván a mi ellenségeink kezéből, félelem nélkül szolgáljunk néki.

Újra itt van: az ellenség, amikor fogságba akarja tartani az életedet. Amikor le akarja kötni azokat a szálakat, hogy ne tudj szabadon az Úrhoz menni. Minél nagyobb kötésbe akar helyezni, de az Úr esküvése, és amit beteljesít: megszabadulsz ezektől az ellenségektől.

Szabaddá tesz, és utána azt akarja, hogy mindenfajta félelem nélkül szolgálhasd Őt. Szolgálatra szabadít meg minket. Hogy minden ellenségedtől megszabadulván, félelem nélkül szolgáljunk néki. Ezt naponta olvasd el, ha valami félelem megszorogtatja a szívedet: megszabadított, hogy szolgálhasd Őt. Teljes szabadságra kiszabadított az ellenség kezéből.

75. Szentségben és megigazultságban Őelőtte a mi életünknek minden napjaiban.

Ez lesz a mai tanítás címe: Megigazultság és szentség. Szentségben és megigazultságban szolgálhassuk Őt, Őelőtte járassunk, az ellenségtől megszabadulva, az életünk minden napjaiban.

77. És az üdvösség ismeretére megtanítsa az Ő népét, mely a bűnöknek eltörlésében van.

A bűnökről való prédikálás, ha túl nagy súllyal van, az helytelen. Mert a *bűnöknek eltörléséről* szól az Evangélium. Azok nem akadályozhatnak többet minket. A kárhoztatásnak, a bűntudatnak el kell távozni a keresztyén életéből, mert megszabadított minket az ellenségtől.

Szabadságra hozott ki, hogy szolgálhassuk Őt szentségben és megigazultságban, és a bűnöknek eltörlésében. És az üdvösség ismeretére, hogy te ezt az ismeretet elsajátíthasd, erről is szól a megváltás. Üdvösség ismeretére, hogy megismerhesd ezt, hogy megtaníthasd a népet.

78. A mi Istenünk nagy irgalmasságáért, amellyel meglátogatott minket a naptámadat a magasságból,

Van egy másik nap, egy ragyogó nap, egy dicsőséges nap. Mint a mi napunk az égitest, csak ez a *mennyei dicsőséges nap* sugárzása, fénye, a naptámadat [napkelte] a magasságból. Ez a nap soha nem megy alá. Ez a *megigazultságunk napja*. Ez olyan dicsőséget hoz az életünkre, ami nem olyan, hogy felkel, és aztán lemegy. Ez nem olyan.

A megigazultság napja *örökre ragyog*. Ezt hozta el nekünk az Úr maga. A megigazultság napjáról, a naptámadat a magasságból jött el az embernek. Egy olyan *világosság*, ami egyre *növekszik* az ember életében. Világosság, ami a teljes délig jön el általa. Ez a naptámadat támadt fel Ővele. Erről a csodálatos naptámadatról Malakiás is profétál.

MALAKIÁS 4,2.

2. És feltámad néktek, akik féltetek az én nevemet, a megigazulás napja, és gyógyulás lesz az Ő szárnyai alatt, és kimentek és ugrándoztok, mint a hizlalt tulkok.

Ez egy olyan nap, ami *beragyogja* az életedet, az Ő dicsőségével. Mennyei sugárzás, *mennyei dicsőség*. Azoknak, akik hisznek, feltámad a *megigazulás napja*. Rögtön hozzáteszi, hogy továbbá *gyógyulás* lesz az Ő szárnyai alatt, nem csak megigazultság. Vele jön a gyógyulás is. A gyógyulás ugyanúgy a tiéd, mint a megigazulás. Benne van, gyógyulás lesz az Ő szárnyai alatt. Ez a naptámadat a magasságból.

Meglátogatott minket a naptámadat a magasságból. A prófécia része, hogy *megjelenjék* azoknak, akik a sötétségben és a halálnak árnyékában ülnek. Mi is ott ültünk egy napon. Nem ismertük Őt. Sötétség és a halál árnyékában ültünk, hogy *igazgassa a mi lábainkat* a békességnek útjára. A keresztényeknek *teljes békességet* adott ez a megváltás.

A lábainkat Ő igazgatja, Ő vezérli. Soha nem térhetsz a háborgás útjára, mert Ő csak a *békesség útján* vezérel. Az *igazság útján* vezérel. A békesség útjára igazgatja a lábaidat ez a hatalmas naptámadat a magasságból. Ebben a próféciaiban elrejtve nagyon nagy gazdagság van.

Úgyhogy ha szeretnéd az életedet olyan szolgálattal kitölteni, amiben nincsenek jelen a félelmek, amivel megszabadít az ellenséged kezéből, amelyben benne van a naptámadat világossága, naponta *olvasd föl* magadra ezt a próféciát. Mert az üdvösség ismeretében ez mind el van végezve. Akarsz-e benne járni, ez a kérdés? Ha igen, akkor időzz ezzel a próféciasorral.

Nagyon gazdag része ez a Bibliának. A prófécia része volt, hogy szentségben és megigazultságban szolgálhassuk Őt az életünk minden napjában. A megigazultságról nagyon sokat hallunk. Köszönjük, hogy ez egy olyan gyülekezet, ahol a *megigazultságot* az elmúlt 25 évben hallhattatok tanítani, nagyon tiszta, és nagyon pontos tanításokban.

Nagyon köszönjük Istennek, hogy megtanulhattuk, mit jelent a megigazultság Isten előtt, és hogy *mi megigazultak* vagyunk. Ez a megigazultság az ószövetségben is kitűnik prófétálásokban. Isten ezt elkészíti majd és előhossa. Ésaías így szól e gyönyörű megigazultságról.

ÉSAIÁS 48,18.

18. Vajha figyelmeztél volna parancsolataimra! Olyan volna békességed, mint a folyam, és megigazultságod, mint a tengernek habjai;

A *folyamnak* a vize bőséges, mindig friss és hús vizeket hoz. *Felüldülést* hoz vele, s a te *békességedet* ehhez hasonlítja. Kifogyhatatlan, folyton-folyvást jön a helyzetekre, folyik ez a békesség. Istennek a kegyelméből a te részed ez a békesség. Folyton-folyvást jön, mint a folyam.

Így folytatja: és megigazulásod, mint a tengernek habja. Ezt mondjuk el együtt: a megigazulásod, mint a tengernek habja. A megigazulásod, így mondja. A te *megigazulásod* pontosan olyan! Mihez hasonlítja? A *tengernek a habjához*. Egyik kedvenc időtöltésem nézni a tenger, ahogy a hullámok kivetődnek a partra.

Az egyik legszebb teremtménye Istennek, amikor a homokos partot a víz, ahogy kisodródik a fodrozásával, elsimítja. S amikor a víz visszafolyik, akkor az a homok teljesen sima, érintetlen, karcmentes, békességgel teljes. Nincs hozzá hasonló, mint amikor a víz visszafolyik, és a homokot elsimítja.

Ha valaki rálépne, vagy nyomot hagyna ott, vagy karcolást, vagy bármi érné azt a sima felületet, mi történik? Jön a tengernek a következő hulláma, és *megint elsimítja* a homokot. A tengernek a hulláma kijön a partra, teljesen elfedi azt, megtisztítja. Miután elvégezte a munkát, megint visszahúzódik a víz.

Ha megnézed a homokos partot, megint teljesen érintetlen. Karcmentes, sima, békességgel teljes, mindent elrendezett, mindent elsimított, nyoma nincs a bántásnak, nyoma nincs, hogy előtte ki állt ott, mit tett, mit mondott. Minden el lett simítva, tisztítva. A hullám elvégezte.

Ilyen a te *megigazultságod*, mint a tengernek a habja! Ha tettél valamit, ami nem fér össze a megigazultsággal, Isten ugyanúgy *kijelenti*, hogy *igaz* vagy. A megigazultságod egy *státusz*, Isten trónja előtt. Te igaz vagy, és Isten gondot visel rólad. Úgy *helyreállítja* a megigazultságodat minden szempillantásban, mint ahogyan a tenger vize hullámoz ki a partra.

Ezt írja, hogy a te megigazultságod olyan, mint a tengernek habjai: jön a következő hullám és *elsimítja* azt, teljesen tisztán és teljes békességgel, abban a tudatban, hogy a bűn soha nem létezett. Ott állsz Isten trónja előtt *tiszta lelkiismerettel*, mintha a bűn soha nem létezett volna az életedben. Ez a mi megigazultságunk!

Soha *nem veszíthetjük* el! Az Úrnak a hullámai gondoskodnak róla, a tenger hullámaihoz hasonlóan. Jön a kegyelmével, és a kegyelem hulláma megint *elsimítja* azt, és a *feledés tengerébe* dobja. Olyan a mi megigazultságunk, mint a tengernek a habja. Semmi *nem állhat* közénk és Isten közé! Ez a megigazultság! Igaz vagy Isten előtt.

Ezt azért nyerted el, amit *Jézus tett* érted. Ez Jézusnak a hatalmas váltsága, hatalmas véráldozata, a kereszthalála, a szenvedése, hogy bűn nélkül jött erre a világra, és fel tudta venni a te bűneidet magára! Senki nem vette el tőle az életét, Ő szánta erre rá magát, az Atya rendeléséből.

Ezért lehetséges ez ma, hogy te Jézus *Krisztus igazságával* állhass Isten előtt, és tiszta vagy, mint a tengernek az a gyönyörű, érintetlen homokos partja. Semminek nincs nyoma az életedben, ami régen történt, amit tettél, amit Isten ellen tettél volna. El van *törölve a bűn* az életünkben, ahogy olvastuk a próféciaiban. *Eltöröltetett*. Ez a *megigazultságunk*.

A próféciaiban szerepel azonban, hogy szentségben és megigazultságban szolgálhatunk Őelőtte. Erről a szentségről úgy érzem, hogy kevesebbet gondolkodtunk, mint kellett volna, ezért ma erre szeretnék nagyobb súlyt fektetni, hogy miközben megigazultak vagyunk az Úr előtt örökkön örökké, mert az elvégeztetett, és a szent vér örök váltság.

Isten gondoskodik róla, mint a tenger partján, a csodálatos elsimított parton, hogy soha semminek *ne maradjon nyoma* az életünkben. A szentségről is gondoskodik az Istenünk, hogy szentségben szolgálhassuk Őt. Mit jelent ez? Mit jelent ez a szentség? Mit jelent az életünkben, hogy szentségben szolgálhatjuk Őt?

Ezt fogjuk egy kicsit kinyomozni az Igék kapcsán, amik jönnek most sorban. Péter levelében fogunk olvasni Igét. Rögtön az első fejezet elején, nyitásként közli velünk az Ige, hogy létezik a Szent Szellemnek egy szolgálata, ez pedig az Ő *megszentelése* az életünkre.

1PÉTER 1,2.

2. Akik ki vannak választva az Atya Isten eleve rendelése szerint, a Szellem megszentelésében, engedelmességre és Jézus Krisztus vérével való meghintésre: kegyelem és békesség adassék néktek bőségesen

Vagyis a Szellemnek létezik egy szolgálata az életünkben, és ez a munka, amit Ő elvégez, ez a mi *megszentelődésünk folyamata*, miközben *megigazultak vagyunk* a trón előtt. A kettőnek a kapcsolatát fogjuk vizsgálni egy kicsit.

Pontosan kell látnunk, hogy Isten hogyan végzi ezt az életünkben, mert Őt szentségben kell szolgálunk. Szentségben és megigazultságban. Karöltve járnak ők ketten együtt. Az első Korinthusi levél írja:

1KORINTHUS 1,30.

30. Tőle vagytok pedig ti a Krisztus Jézusban, aki bölcsességül lett nékünk Istentől, és megigazulásul, szentségül és váltságul:

Nézzük meg, hogy miket kaptunk mi a Krisztus Jézusban. Ha nincs bölcsességünk, akkor csak Rá kell tekinteni, hogy mit tegyünk egy helyzetben. Ő lett nekünk *bölcsességül*, nem mondhatjuk, hogy nincs bölcsességünk egy adott helyzetre! El tudjuk venni, mert Jézus bölcsességül lett nekünk! Ezt fontos tudatosítani magadban, amikor döntés előtt állsz.

Jelentsd ki: *Én Jézus bölcsességével hozom meg a döntéseimet, mert Ő bölcsességül lett nekem. Ezért nincs rossz és téves döntés az életemben. Ő nekem megigazulásul lett!*

Ez az, amikor tudjuk, hogy ez örök, mint a tenger habja. Teljesen és tökéletesen úgy állunk az Úr előtt, abban a megigazultságban, amit Ő elvégzett értünk. Örök kegyelem. Mindezt Jézus Krisztus végezte el! Ő szentségül lett nekünk! Ezt tudni kell, mielőtt valamivel elkezdenénk dicsekedni. Ő szentségül lett nekünk.

Ki merjük-e magunkról állítani, hogy akkor mi szentek vagyunk? A Biblia így írja. *Mi szentek vagyunk*, ezt írja a Biblia. Nagyon fontos, hogy tudd magadról mindig, *mit ír rólad* a Szentírás, mert Isten *úgy tekint* rád. Te az Ő szentje vagy. A szent sereg vagy, mert Jézus Krisztus szentségül lett neked és váltságul és megigazulásul.

Isten trónjáról úgy tekint rád a Mennyei Atya, hogy ez *el van végezve* és ez neked így igaz. *Szeplőtelennek* lát téged, hibátlanak és tökéletesnek. Kell-e ennél több? Isten minket milyen *magas helyre* emelt! Gondold ezt el magadról.

Ezek után olvassunk tovább a Szentírásból. Olvassuk el a Róma levél 12-ik fejezetében az 1-es és 2-es verseket. Mondja ugyanis az Írás, hogy ti *szentek legyetek*, mert én szent vagyok. Ha teljesen szentek lennénk már, akkor nem kellene, hogy mondja az Írás, hogy szentek legyetek.

Úgyhogy valahol azért egy kis rálátásunknak kell lenni arra, hogy Isten *hitben kijelentette* ezt felettünk, és mi a teendőnk, hogy ebben járassunk és megélhessük ennek az áldásait. Az 1-es és 2-es verseket keresztényeknek írja, olyanoknak, akik már bent vannak Krisztus Testében, megigazultak és szentek. Azt írja nekik:

RÓMA 12,1–2.

1. Kérlek azért titeket atyámfiai az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, ez legyen a ti józan szolgálatotok.

Vagyis cselekednünk kell egy részt ebben! Ez pedig az első, amivel kezdi, hogy mit kezdesz a *testeddel*. Azt mondja a Biblia, hogy ne add oda azt mindenféle dolognak! Szánd oda a testedet. Minek kell odaszánni magunkat? Az odaszánás azt jelenti, hogy odaadod magad arra a dologra. Egy áldozatot kell vinnünk Isten elé.

A papi szolgálatunknak egy része, hogy a testünket egy *szent áldozatul* mutatjuk be Isten előtt odaszánásban. Ezt nekünk kell elvégezni! Amíg Isten *szentnek tekint* minket, addig mi a *testünket föl kell, hogy emeljük* a trón előtt, odaszánva szentségben kell, megtegyük, hogy a kettő egyezzen. Ez egy *élő áldozat*! Testünk, mint élő kő, áldozattá tétetett!

Akarsz-e kedveskedni Istennek? Ő *kedves áldozatokra* vágyik, ezt a *testünkben* fogja megtalálni, hogy *odaadjuk* magunkat az Úrnak. Uram, én nem szánom oda magam a világ dolgaira, én *odaszánom magam* neked kedves áldozatként.

Kedves áldozat legyek neked, Uram! *Odaszánom a testemet*, tégy vele, amit te akarsz, *újítsd meg, frissítsd fel, javítsd ki, építsd fel*. Amihez kedved van, Uram, azt végezd el, a *testemet odaszánom*, az a tied.

Váltságot *fizetett* érte az Úr! A mi testünk az Övé. Egy szolgálata mindenkinek van! Itt le van írva, ez a szolgálat a *testünknek* az odaszánása a szentségben és a megigazultságban, amely státuszban állunk Isten előtt. A testünkkel tehát *dolgunk* van.

RÓMA 12,1–2.

2. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújítása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, megengedő és tökéletes akarata

Mivel a többiek mind a diszkóba járnak, én is oda megyek! – mondja a tinédzserkorú. Ő még ahhoz szabja magát, ahogyan a többiek élnek. Szelídséggel hívja őt az Úr, hogy ne arra menjél! Azt mondja, ne szabjátok magatokat e világhoz, mert itt csak élünk, de nem idevalók vagyunk. Nem itt vannak a gyökereink.

Nekünk egy *metamorfózison* [átalakuláson] kell átmennünk, elváltozni úgy, hogy már nem lehet abból visszafelé menni. Az a metamorfózis, amikor a hernyóból lesz a pillangó: lárvá, hernyó és a pillangó, ami már nem tud visszaváltozni.

Ez a szó áll a görögben: *metamorfózis*, ami azt jelenti, hogy úgy változol el, hogy azután már képtelen vagy úgy gondolkodni, mint régen, mert tudod, hogy ez az igazság. Az elméd így fog megváltozni, megújulni. Az *elménknek a megújítása* pedig úgy tud csak végbemenni, hogyha állandóan *pásztázzuk*, hogy az *Ige mit mond* arról.

Van egy elgondolásunk nekünk, amit a múltból hoztunk, ahogy a világ nevelt minket, ahogy a benyomásaink értek minket. Amiket hallottunk a családi körökben, az mind berögzül az elménkbe, miközben növekszünk fel. Berögzül az elménkbe, hogy ez így van jól, ez az elfogadott, ezt várják tőlem, erről így kell gondolkodni. Így formál minket a világ.

Amikor bejövünk a Krisztus Testébe és *újonnan születünk*, akkor Isten azt mondja, hogy ő az én szentem, ő megigazult előttem. Tőled viszont elvárja, hogy ebben – ahogy Ő látja a te megújulásodat és elváltozásodat – áldozatokkal szolgálj neki, és *bemutasd a testedet*, mint élő áldozat és a *gondolataidat megújítsad*.

Az a folyamat, ahogy a Szent Szellem rásegít minket erre, a mi *megszentelődésünk*. Ez egy folyamat. Amikor bejössz első nap a gyülekezetbe és *újjászületsz*, érzed, hogy valami nagyon megváltozott, érzed, hogy teljesen más vagy. Nem tudsz ezzel mit kezdeni, mert még az Úr ismerete nincs meg benned, csak a szellemedben. Hogyan tovább?

A Szent Szellem azt mondja, hogy csak *gyere velem*, ezt a megszentelődést én elvégzem. Ez az én szolgálatom. Ha te *odaszánod* a testedet, akkor én *megtisztítlak* téged minden betegségtől, mert az enyém vagy. Ha te *ellenállsz* annak a betegségnek, akkor én azt *elűzöm* a földedről, mert az enyém vagy.

Én plántáltalak, az én plántálásom vesszőszála vagy! És az Úr elkezd végezni ezt a megszentelődést. A megszentelődés egy *folyamat*, ahogy olvastuk, az a Szent Szellem szolgálata. A Szellem megszentelésével állít minket a trón elé.

A *testünket* megújítja az, hogy az örök élet bennünk van. Mi örök *korúak* lettünk, vagyis kortalanok lettünk, ha szabad így mondanom. Ahogy ezt a szolgálatot végezzük, hogy mi *felajánljuk* a trón előtt a *testünket*, a Szent Szellem *megszenteli* azt. Gyakorlod-e ezt? Ez a mi papi szolgálatunk része. Odaszánjuk a testünket, és a Szent Szellem megszenteli azt.

Mi van a dicséreteinkkel? Miközben magasztos dicséretekkal megyünk a trón elé, közben megtámad minket egy gondolat, ami honnan jött? Azt sugallja neked, hogy ne reménykedj,

úgysem fogsz meggyógyulni, ebből soha nem fogsz meggyógyulni. Miközben te akarsz imádni az Urat, ott vagy az imádatokban a trón előtt és jön ez a gondolat... Ez a *gondolat* nem juthat a trón elé, mert *nem egyezik* Istennel.

Mit tesz a Szent Szellem? *Megszenteli* a gondolataidat. *Eltávolítja* onnan. A világnak a hordalékát, ami ránk akar ragadni nap mint nap, azok a benyomások, amik érnek minket a világban, azokat a Szent Szellem *eltávolítja* az életünkről. Ez az *Ő megszentelése*. *Ő* szentel meg minket, hogy a *trón elé* csak az jusson, ami tényleg *szent*. Így tudunk szentségben és megigazultságban *szolgálni* Őelőtte. Ez a Szent Szellem szolgálata.

Ahogy az *elménket megújítjuk* és elszánjuk magunkat erre, hogy Uram, én úgy akarok gondolkodni erről, ahogy Te azt látod! Amikor te ezt *kijelented* és erre törekszel, akkor jön a Szent Szellem, és azt a gondolatot, ami nem odavaló, azt *eltávolítja*. Ez az *Ő* szolgálata, ez a megszentelődés része.

Te magadat nem tudod megszentelni. Erre adatott a szent vér. A *szent vér* által tudja *elvégezni* Isten ezt bennünk a Szent Szellem szolgálataként. Ez a mi *megszentelődésünk* folyamata. Van tehát a megigazultságunk, ami örök a trón előtt és igazak vagyunk.

Abban a szent pillantásban, ahogy *kijelentjük*: hiszem, hogy Jézus értem halt meg, hiszem, hogy Jézus feltámadott a halálból, Isten azt mondja *igaz vagy!* Igaz gyermeke vagy, és *újonnan szül*, az *életét* közli veled, beléd kerül a *szeretete*.

Kijelenthetjük magunkról ekkor, hogy mostantól szent életet élünk? Szeretnénk ezt, törekszünk rá, cselekedjük az Igét, és a Szent Szellem elvégzi a szolgálatát: a megszentelődésünket. Mindig mindent szentül állít a trón elé, ami tőled származik. A trón elé nem juthat más. Erről szól a Szent Szellemnek ez a szolgálata, ami egy hatalmas dolog az életünkben.

Mindig *kárhoztatás nélkül* tudunk ott állni, mindenféle lelkiismeret-furdalás nélkül, hogy azt a múltban nem kellett volna tenni, nem úgy kellett volna tenni. Gyötrések vannak ilyenkor, hogy kárhoztatod magad, amin már nem tudsz változtatni.

Ekkor jön a Szent Szellem, és azt mondja: ez nem idevaló, s ahogy te az *Igén meditálsz*, *Ő* közben *megszentel* téged, és elviszi azt a gondolatot. Többé nem gyötör az a gondolat, mert egyszerűen megújulsz mindig, ahogy belenézel az Igébe. Megújultál, elváltoztál, megszentelt, újra megszentelt, feljebb emelt, elváltoztál dicsőségről dicsőségre.

Ez a Szent Szellem szolgálata. *Elváltozunk* az *Ő* képére és hasonlatosságára. Nem egy nap alatt jutunk oda. Az Úr azt mondja, hogy szentek legyetek, mert én szent vagyok. Vagyis *fogd az Ő kezét* ebben és tudd az *Ő* szolgálatát, hogy mit végez el. Legyél *nagyon hálás* érte, hogy ezt *Ő* végzi.

1PÉTER 4,17.

17. Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házában: ha pedig először rajtunk kezdődik, mi lesz a vége azoknak, akik nem engedelmeskednek az Isten Evangéliumának?

Ez egy nagyon kemény Ige. Mi engedelmesek vagyunk az Isten Evangéliumának, mi odaszánjuk a testünket, mi *odaszánjuk* az egész lényünket erre a csodálatos munkára. A Szent Szellem munkájára, az *odaszentelődésre*. Nézzük, mi ebben még a részünk? Ha tudjuk, hogy ez így van, mit kell *tennünk*, hogy ebben a munkában készségesebbek legyünk, hogy még *több készséget* mutassunk a Szent Szellemnek a munkájában?

A Szent Szellem nem erőszakos, nem fog soha semmit ránk kényszeríteni. Ő nagyon finoman, lehelet finoman nyúl az életünkhöz. Ha kívánjuk, a Szent Szellem *meghívásra működik*, ha megszólítjuk Őt: Uram, *segíts* ebben, hogy én ne ilyen legyek többé! Akkor jön a segítségünkre. Neked *kívánnod* kell ezt a megszentelődést.

Ha magunkra nézünk, mi, akik rég járunk az Úrban, mennyire tudjuk, hogy ez így igaz. Visszagondolunk arra, hogy milyenek voltunk, amikor kezdtük az Úrral való járást, és hogy miket *elnézett* nekünk a Szent Szellem. Akkor is *fogta a kezünket* és nem dobott el minket, nem vetett meg minket, és mindig csak azt mondta, hogy gyere velem és gyere tovább, és majd előbbre jutnak ezek a dolgok.

Megoldódnak ezek majd, csak *rám* tekintsél és *bízzál* bennem! Elvégzi anélkül, hogy észrevennénk. Ha Őrá tekintünk, *elváltozás* jön létre. Megint elváltoztunk, és megint elváltoztunk. A *javunkra* történik ez az elváltozás, *felépít* minket, hogy tényleg Krisztust tudjuk *képviselni* ebben a világban. Mi esélye van a világnak, hogy *megismerje* Jézust, ha nem az, hogyha téged lát. Akkor benned meglátja Jézust. Nincsen más esélye.

1KORINTHUS 6,11–15. 20.

11. Ilyenek voltatok pedig némelyek, de Isten megmosott, megszentelt, megigazított benneteket az Úr Jézusnak nevében, a mi Istenünk Szelleme által.

Ez még mindig a *testünk odaszánásáról* szól, ami köteles részünk. Ezt a pásztor nem tudja elvégezni helyetted. A pásztornak elég a sajátja, amivel meg kell küzdenie. Neki is oda kell szánnia a testét, mindenkinek a sajátját.

A Szent Szellem által végzi ezt a munkát, ezt a megszentelődést a Szelleme által végzi. Mennyire fontos, hogy a Szent Szellemet beengedjük az életünk minden pillanatába. El ne engedjük, hogy Ő mit mond, hogyan vezet, mi az Ő akarata. Az Ő munkája ez a megszentelődés az Ő közösségében.

12. Minden szabad nékem, de nem minden használ; minden szabad nékem, de én nem adatom senkinek hatalma alá.

Vagyis senki nem mondja meg neked, hogy mit szabad és mit nem, az a törvény alatt volt. Neked mindent szabad. Mit fogsz kezdeni ezzel a *szabadsággal*? Rá kell ébredned a Szellem által, hogy *nem minden használ*. Nem minden lesz a szellemed épülésének és az életednek a hasznára, javára, épülésére.

Amit teszel, nem minden lesz a hasznodra. Azokat a dolgokat le kell faragni a testről. Nem minden használ. Minden szabad nekem – megismétli. Fogd fel! Teljesen *szabad* vagy, mindent szabad neked! Amilyen világba odaszánod magad, ott szolgaságba kerülsz.

13. Az eledelek a hasnak, és a has az eledeleknek rendeltetett. Az Isten pedig mind ezt, mind amazokat eltörli. A test azonban nem a paráznaságnak rendeltetett, hanem az Úrnak, és az Úr a testnek.

Ezek a fizikai világ múlandó dolgai. A testünk nem a paráznaságnak rendeltetett, hanem az Úrnak. Kijelenthetjük, ez ma a tanulság: *a testünk az Úrnak rendeltetett*! Az Úr Jézus Krisztus a testünknek rendeltetett. Karöltve mennek.

Az Úr Jézus Krisztus azért öltött testet, hogy a mi egész testi mivoltunkban *megváltónk* lehessen. Ez a drága Úr Jézus Krisztus odarendeltetett a testnek, hogy te a testedet mindig oda tudd szánni neki. Odaszánni az *Úr dolgaira* könnyedén, a Szent Szellem megszentelésében, hogy ne azt a másik utat válaszd, ami nem az épülésedre lenne.

Épp a paráznaságot említi, de említhetnénk más dolgokat is, amik a *test cselekedetei* lennének. Rengeteg felsorolás van az Igében, hogy mik lehetnek azok. Ne annak szánd oda a testedet, hanem szánd oda az Úrnak!

1KORINTHUS 6,11–15. 20.

14. Az Isten pedig az Urat is feltámasztotta, minket is feltámaszt az Ő ereje által.

15. Nem tudjátok-é, hogy a ti testeitek a Krisztusnak tagjai? Elszakítva hát a Krisztus tagjait, paráznának tagjaivá tegyem? Távol legyen

Ne tekints úgy a testedre, mintha a sajátod lenne! A te *tested az Úré*, az Úrnak a tagjai ezek, és az Úrnak rendeltetett. Így tudsz-e magadra tekinteni? A 20-as vers lezárja ezt a fejezetet. Az egészet olvassátok el otthon.

20. Mert drága áron vétettetek meg; dicsőítétek azért az Istent a ti testeitekben.

Vagyis *szánd oda* a testedet és add oda teljesen az Ő dicsőségére! Hadd jelenjen meg az Ő dicsősége a testedben. Hadd ragyogjon az Ő dicsősége a te testedben. Odaszánást jelent. Nem érdemes mindig azt imádkozni, Uram, gyógyíts meg, mert ezt elvégezte kétezer évvel ezelőtt.

Adsz-e teret az Igének? Adsz-e teret a dicsőségének? Adsz-e teret, hogy meg tudjon nyilvánulni az Ő dicsősége az életedben? *Odaszánás*. Látjátok, ezt olvastuk! Szánjátok oda a testeteket. Odaszántad-e a testedet az *Igének*? Az Ige *meggyógyítja*. A Szent Szellem *megszenteli*!

Isten nem szeret kopott, ütött, vert, rogyadozó *templomokban* lakni. Isten fel fogja ékesíteni a templomát [testedet], dicsőséggel. Ha odaszánod a testedet, ez a te szolgálatod. Ezt meg kell tennünk minden nap. A 2Thessalonika levélben megint olvasunk erről a megszentelődésről.

Izgatottá vált-e a szíved, hogy a Szent Szellemnek ez a munkája a te életedre igazság? A megszentelődésben akarsz-e egyre ékebb lenni? Egyre ragyogóbb? Egyre inkább Őt tükröző? Az Ő dicsőségében akarsz-e ragyogni? Mert *dicsőséget* hoz az életedre.

2THESSALONIKA 2,13.

13. Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek tiérettetek atyámfiai, akiket szeret az Úr, hogy kezdettől fogva az üdvösségre jelölt ki titeket az Isten, a Szellem megszentelésében és az igazság hitében;

Fel kellett hívni a figyelmüket erre! Tudjátok-e, hogy *szeret* benneteket az Úr? Majd újra megismétli nekik: szeret az Úr téged! Ebben a szeretetben vegyél *mély gyökeret*, alapot. Szeret az Úr!

A Szellem megszentelése azt jelenti, hogy a Szellem *elmosza* a *hordalékot* az életedről. Mindazt, ami nem odavaló: a gondolatokat, az aggodalmakat, a szorongásokat, a félelmeket, ha magányosnak érzed magad, akkor kijelenti, hogy „itt vagyok”. Nem hagyott magunkra az Úr minket. Ő velünk van és ebben a megszentelődésben mindig *közelebb* kerülünk Őhozzá.

Érzed, hogy még közelebb kerültem Őhozzá, ebben a megszentelődésben még közelebb kerültem Őhozzá. Olyan *meghitté* tud lenni ez a közösség, hogy nem lehet szavakkal elmondani az Úr közösségét!

Látjuk-e egyre inkább a *különbséget* a testünk megszentelődése és a megigazultságunk között? Mekkora nagy távolság lehet, amikor kezdünk az Úrral járni, és azután közelítünk és

egyre közelebb, és egyre közelebb kerülünk ahhoz, ahogy az Úr szeretné látni, ahogy mi járunk. Egyre közelebb kerülünk hozzá. Közben az Úr *nem kárhoztat* minket.

RÓMA 6,11–13. 16. 19. 22.

11. Ezenképpen tekintések magatokat úgy, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Ezt megint neked kell tenni. Hogyan tekintesz magadra? Hogyan látod a saját helyzetedet? Hogyan kell tekinteni azt, amiben vagy? Ezen múlik minden. A Szent Szellem kezét meg tudod-e ragadni, úgy tekintesz-e magadra? A bűnt felejtsd el!

Meghaltál neki szellemi értelemben akkor is, ha jelenleg azt cselekszed. De ettől még megigazult vagy. *Cselekedetek által* kerültél bele a megigazultságodba? *Nem!* Most, hogy megigazult vagy, cselekedetekből képes vagy kikerülni onnan? *Nem!* Azt kéri tőlünk tovább az Ige, hogy *ne engedjük* a bűnt *uralkodni* a mi testünkben.

12. Ne engedjétek a bűnt uralkodni a ti halandó testetekben, ne is engedelmeskedjétek annak az ő kívánságaiban:

Ne engedjétek meg, hogy a *test kívánságai* eluraljanak benneteket, mert ti *igazak* vagytok, ti meghaltatok a bűnnek, ti szentek vagytok, ti megigazultak vagytok! Miközben ezt látod és így szánod magad oda, így tekinted ezt a dolgot, a *bűn nem fog tudni rajtad uralkodni*, mert meghaltál neki.

13. Se ne szánjátok oda a ti tagjaitokat hamisságnak fegyvereiül a bűnnek; hanem szánjátok oda magatokat az Istennek, mint akik a halálból életre keltetek, és a ti tagjaitokat igazságnak fegyvereiül az Istennek.

Ezt *te döntöd el*, hogy kit fogsz szolgálni ebben a hatalmas megváltásban, amit az Úr érted elvégzett. Odaszánod-e a tagjaidat az *ó ember* életének, azoknak a dolgoknak, amit a múltban tettél? Vagy odaszánod magad az *Istennek*. Látod, hogy újra írja: odaszánni magunkat Istennek. Ti feltámadtatok, ti a *feltámadtak* vagytok a Krisztussal!

Nézzük, mit tegyünk a tagjainkkal. *Szánd oda* magad, az egész lényedet szánd oda Istennek! A *megigazultság* fegyvereinek add oda magadat. Ha ezt te *elszánod*, hogy te így akarod, akkor jön a Szent Szellem, *magához ölel* még jobban, és elkezd végezni ezt a megszentelődést benned.

A kívánságok elkezdenek leesni rólad, többé már *nem vonz* a világ úgy, ahogy eddig. Egyszerűen *lemosta* azt a hordalékot, ami nem odavaló, mert a megszentelődést Ő végzi. Megint közelebb kerültél Istenhez. Mikor te *kijelented*: én odaszánom magam Istennek! – akkor a *bűn nem uralkodik* rajtad. Ezt neked kell végezned! Ez odaszánás, a mi odaszánásunk Istennek a testünk dolgaival.

16. Avagy nem tudjátok, hogy akinek odaszánjátok magatokat szolgálakul az engedelmességre, annak vagytok szolgálai, akinek engedelmeskedtek; vagy a bűnnek, ami halálra, vagy az engedelmességnek, ami megigazulásra vezet?

Azt írta, hogy mindent szabad neked. Döntsd el, hogy *kinek leszel a szolgálja!* Hova akarsz közeledni? A megszentelődésben Istenhez akarsz egyre közelebb kerülni, ugye? Megigazult vagy Isten trónja előtt. Nagyon fontos ezt látni! Ez így a teljes igazság, mert Isten egy hit Isten. Amit Ő elvégzett, azt úgy tekint, hogy az úgy van.

19. Emberi módon szólok a ti testetek erőtlensége miatt. Mert amiképpen odaszántátok a ti tagjaitokat a tisztátalanságnak és a hamisságnak szolgálaiul a

hamisságra, azonképpen szánjátok oda most a ti tagjaitokat szolgálai az igazságnak a szentségre

Az Úr tudja, hogy a testünkben *erőtlenség* lakozik. Mert készségesek voltatok erre, amíg ott éltetek, de most kihozott benneteket. Most mire kell törekedni? Az odaszánásra! Uram, én *odaszánom* magam valami újra, mert *új életet* kaptam. Ha te tudod, hogy *megigazult* vagy és tekintesz az Atyára: Atyám, én erre szánom oda magam! – mit fog ez hozni neked? A *szentséget* fogja munkálni az életedben.

Egyre inkább fogod érezni, hogy az Ő szentsége lett a tied, szent cselekedeteid lesznek. Már nem úgy akarsz élni, mint régen a világban, mert megszentelődöttél. Ezt a Szent Szellem végzi. Nem a mi cselekedeteinkből van. Ez az Ő kegyelme, hogy ezt elvégzi. Hatalmas dolog!

A világ *mevláthatja* rajtunk az Úr szentségét. Ebben örvendeznünk kell. Ezt a Gyülekezetnek ki kell járnia, véghez kell vinni a mi üdvünket, munkálni kell a mi üdvösségünket, hogy az mevláttassék itt a földön a testben. Odaszánást jelent, odaszánni a testeinket.

RÓMA 6,11–13. 16. 19. 22.

22. Most pedig, minekutána felszabadultatok a bűn alól, szolgálíva lettetek pedig az Istennek: megvan a gyümölcstötök a szentségre, a vége pedig örök élet

Teljesen szabad vagy, nem uralkodhat a bűn feletted. Ha *odaszánod* magad, akkor gyümölcstermő leszel a szentségben. Egyre *több gyümölcstöd* lesz, ami a szentség gyümölcseiből fakad majd, hogy te azt a szent életet választottad. Meglesznek a gyümölcseid a szentségre, gyümölcstermés lesz, szent gyümölcsök lesznek.

Nem káromolhatják az Urat, hogy nézd meg, az Úrban hisz és hogyan járt! Nem fogják tudni káromolni az Urat a ti szent életeitekért, mert a ti életeitek az *szentséget terem*. Megvan a gyümölcse a szentségre. Ezt az Ige írja.

Nézd meg az életedet, meg van-e a *gyümölcse* a szentségre? Ha úgy érzed, hogy még nem vagy ott, ahol szeretnéd, akkor *szánd oda* magad szorgalmasabban Istennek! Ő végzi, te csak szánd oda magad! Ahol te odaadod magad erre, Ő beteljesíti.

Az Ő ereje által van, az Ő szentségét kapod meg, az Ő szent vére van terajta. Minden tőle van, ezt az egész munkát Ő végzi, csak tudd, hogy ez létezik, és ez nagyon fontos a keresztény életben, hogy így legyen.

Az Ószövetségben már ki lett nyilvánítva, hogy mennyire fontos a *főpapnak a gondolatvilága*. Az egyik elem, amit Isten megparancsolt Áronnak, egy aranyveretet kellett készítenie a kézművesnek, és erre az aranylapocskára veretben föl kellett írni egy írást, és mindig ott kellett legyen a süvegén, a süveg pedig a homlokán.

Képzeljétek el, hogy az a rengeteg bűnmegvallás, amit a papnak végig kellett hallgatnia... Amikor hozták a bűnért való áldozatokat, az ő *gondolatai* nem járhattak máshol, csak az Úr szentségén. Tudod, mi volt ráírva a veretre? *Szentség az az Úrnak*. Már az Ószövetségben! A pap *gondolatai*, az elméje, az *szentség* kell, hogy legyen az Úrnak. Az az Övé, odaszánt, odaszentelt.

Az, hogy *odaszentelünk* valamit, azt jelenti, hogy *elkülönytjük*, ebből a világból kihozzuk, és betesszük abba a szent világba. Ott van, ott él az Úrnak, el van különítve. A mi *gondolataink* is ugyanígy el vannak *különytve* ettől a világtól.

Mi nem gondolkodhatunk úgy, mint a világ, mi nem élhetünk úgy, mint a világ, mert mi szentség vagyunk az Úrnak. A mi *homlokunkra* is ráírja ezt a Szent Szellem, hogy *szentség az Úrnak*, és vigyáz a gondolatainkra.

Ha jönne egy zaklató gondolat, azonnal jelentsd ki: *Az én gondolataim szentség az Úrnak! Én ezen nem gondolkodhatom, ez nincs benne az Ő szentségében.* Ahogy ezt megteszed, Ő jön és megteszi a megszentelődést. Ő végzi és eltávolítja azt a gondolatot.

Ahogy te ellenállsz neki, Ő úgy *eltávolítja* az életedből, mintha nem is lett volna. Így szűnik meg minden zaklatás az életünkben, így szűnnek meg a fájdalmak, így szűnnek meg a betegségek! Nem odavalók. Ha *kijelented* ezt az elkülönülést, hogy én az Úrnak szenteltem az életemet, akkor, ami nem odavaló, azt a Szent Szellem *eltávolítja*. Ez a megszentelődés.

Megtudjuk-e ezt *köszönni* az Úrnak eléggé, hogy ezt elvégzi, hogy tudunk erről, és hogy együtt tudunk ezzel munkálkodni? Holnap szentebbek leszünk, mint ma vagyunk. Hogyha ezt a folyamatot tudjuk és tudatosítjuk magunkban, akkor kijelenthetjük:

Nekem szentté kellennem, mint ahogyan az Úr az. Így vallom és hiszem, hogy holnap nagyobb leszek a szentségben, mint ma voltam. Jövőre már nem itt tartok, ahol most vagyok, mert a drága Szent Szellem megszentelődésében hiszek, hogy Ő megszentel engem, így én szent vagyok.

Ezért tudunk teljesen *tiszta lelkiismerettel* mindig odaállni az Úr elé, mert ami nem szent, az nem juthat fel a trón elé, a Jézus nevében. A szent vér végezte ezt el nekünk.

Megköszönjük az Úrnak az Ő végtelen kegyelmét, az odaszentelődésünket, hogy odaszenteltté lehettünk az Ő szolgálatára, az Ő megigazultságában, az Ő drága kegyelmeiben járva és élve, lüktetve Ővele, az Ő kedvében járva az Ő örömében, hogy a megszentelődésünk gyümölcseit mutathatjuk fel ennek a világnak, de elsősorban Neki, hogy Ő gyönyörködhessen bennünk.

Nincs bennünk kárhoztatás, mert a drága Szent Szellem megszentelésben állít minket a trón elé folyton-folyvást, szüntelen. Megköszönjük ezt az Úrnak, a drága Úr Jézusnak. Hálákat adunk. Minden gondolatunk szentség az Úrnak. Így van megírva. Ez a mi igazi szabadságunk! Ámen.

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.